

Overzicht referenties 3^e kwartaal 2022

Thema	Artikel	Waar gaat het over?	Engels Abstract
Adoptie communicatie	Costa, P. A., Gubello, A., & Tasker, F. (2021). Intentional Kinship through Caring Relationships, Heritage, and Identity: Adoptive Parents' Inclusion of Non-Biological and Non-Affinal Relationships on Family Maps. <i>Genealogy</i> , 5(4), 17. doi:10.3390/genealogy5040085	Open adopties zijn over het algemeen gunstig voor de ontwikkeling van de geadopteerde. Kennis over afkomst en relaties met de geboortefamilie helpen het geadopteerde kind om zijn of haar identiteit te vormen. Maar adoptieouders gaan soms verder: zij zoeken mensen buiten hun eigen kring, die het geadopteerde kind kunnen helpen om een geïntegreerde identiteit te krijgen. Ze breiden als het ware hun kring van verwanten uit met mensen die bij kunnen dragen aan de verschillende aspecten van hun identiteit. Hierbij kan het gaan om eerdere pleegouders, andere adoptiefamilies of kinderen in vergelijkbare omstandigheden. Op deze manier helpen adoptieouders hun kinderen hun (etnische en adoptie) identiteit te ontwikkelen door een netwerk van 'bewuste verwantschappen' te creëren.	Structural open adoption has been beneficial to adoptees in integrating their birth heritage and identity. Adoptive parents also may sometimes seek out others who are neither related biologically nor through partnership to support their child in developing an integrated sense of identity. To what extent do these intentional kinship relationships become incorporated within the adoptive family network and how do adoptive parents view their role in their child's life? Qualitative data on family inclusion of non-biological and non-affinal kin are reported from interviews with lesbian, gay, bisexual, and heterosexual adoptive parents (n = 25 families). Analyses of verbal and visual data from family map drawing interviews indicated that adoptive parents from the different types of families similarly included intentional kin in their conceptualization of their child's family. Adopted children's foster carers, family friends, other adoptive families, and other children and adults were specifically included on family maps to facilitate children's knowledge of different aspects of their birth heritage and adoption story. The implications of open adoption policy therefore move beyond considerations of only birth family contact. In practice, open adoption procedures convey a broad message to families that appear to widen adoptive parents' conceptualization of kinship.
Adoptie communicatie	Santona, A., Tognasso, G.,	Open praten over adoptie in het adoptiegezin is belangrijk, maar wat doen	Communicative openness within the adoptive family changes over time and helps the child explore his/her history. We aimed

	Miscioscia, C. L., Russo, D., & Gorla, L. (2022). Talking about the Birth Family since the Beginning: The Communicative Openness in the New Adoptive Family. <i>Int J Environ Res Public Health</i> , 19(3). doi:10.3390/ijerph19031203	kinderen zelf? In dit onderzoek werd onderzocht over welke onderwerpen uit de tijd voorafgaand aan adoptie oudere geadopteerde kinderen (gem. 4,9 jaar bij adoptie) in het eerste jaar met hun adoptieouders praatten. Het bleek dat de kinderen wel herinneringen deelden, maar weinig geneigd waren om over hun geboorteouders te praten. Het initiatief hiervoor moest vooral bij de adoptieouders liggen – en die vonden dat soms ook lastig. Het bleek ook dat als adoptieouders het in het eerste half jaar vaker over de geboorteouders hadden gehad, het kind er later ook vaker over praatte. Dit effect was er niet bij algemene herinneringen. Het blijkt dus dat openheid van de adoptieouders over de geboorteouders het kind helpt om meer over hen te kunnen praten.	to evaluate whether adoptive families communicate about specific adoption-related themes from the beginning of their lives as a family . We created an instrument to track the communication process during the first year of adoption , involving a sample of 537 internationally adopted children (313 males, 224 females, mean age of adoption: 4.9 years) at two time points: six (T1) and twelve (T2) months after adoption . Our results suggest that in the first year of placement, children express memories about the past but tend to not speak about their birth families. We discovered a significant difference (Wald test = 4.889; p = 0.027) in communication about the biological family between the two points. The presence of adoptive parents who speak about it impacts the child's questions about the past (exp (B) = 2.452, p = 0.006) and whether the child speaks about his/her biological family (exp (B) = 2.373; p = 0.017). Then, in the first year of adoption, the presence of an adoptive parent who communicates openly helps the child to ask questions and share his/her thoughts.
Werk adoptieouders	Paine, A. L., Fahey, K., Thompson, R., & Shelton, K. H. Adoptive parents' finances and employment status: a 5-year longitudinal study.	Een artikel over de relatie tussen de problematiek van geadopteerde kinderen en het werk en inkomen van de adoptieouders. Wanneer de kinderen meer geestelijke problematiek hebben, heeft dat groot effect op de adoptieouders, die de beste kansen voor hun kinderen willen. Daarmee komen ze klem te zitten tussen wat de werkgever van ze wil en wat de zorg voor het kind van ze vraagt. Vaak leidt dit tot minder arbeidsuren en daarmee tot minder loon. De druk die de adoptieouders hierover voelen is terug te horen in hun	We investigated risk and facilitating factors related to families' change in finances and employment over 5 years following adoption of a child from local authority care in a prospective, longitudinal study of children placed for adoption between 2014 and 2015 (N = 96). Parents completed questionnaires at approximately 5, 21, 36, 48 and 60 months post-placement. We used time series analysis to examine the impact of child (e.g. pre-placement experiences, mental health), family structure (e.g. number of siblings, parent relationship status), and parent (e.g. mental health) factors on change in household income and parent employment status after adoption. We also examined the tendency for parents to comment on employment and finances

	<i>European Child & Adolescent Psychiatry</i> , 12. doi:10.1007/s00787-022-01946-3	commentaar over hun werk en hun inkomen. Kinderen die vaker verplaatsingen hadden doorgemaakt (dit leidt vaak tot meer gedagsproblemen), maar ook de sociaalere kinderen bleken meer parttime werkende ouders te hebben. Fulltime werkende ouders bleken zich vaker angstig te voelen. Adoptieouders hebben steun nodig wanneer ze klem zitten tussen de behoeften van het kind en van de werkgever en adoptienazorg zou hiermee rekening moeten houden.	and the emotional valence of their comments to gauge their concern about their circumstances. Children's mental health problems were associated with primary caregivers reducing their time spent in employment and parents' tendency to comment on their financial and work circumstances. Children who experienced more moves in care were more likely to have a primary caregiver not in full-time work, as were children with higher prosocial behaviour scores. Being in full-time work was associated with parents' symptoms of anxiety. We also detected associations between structural features of the family and changes in income and employment. This study represents one of the first empirical investigations of factors associated with the socioeconomic features of adoptive families' lives and informs ongoing discussion regarding the support needs of families and the timing, nature, and delivery of post-adoption professional services.
Te lang in tehuis	Onayemi, O. M., Imhonopi, D., & Oyekola, I. A. (2022). Neglecting the Neglected: Encumbrances to Children's Successful Transitioning From Orphanages to Adoptive Homes in Nigeria. <i>Sage Open</i> , 12(1), 10.	Dit artikel over beleid bij tehuizen in Nigeria geeft een aantal punten aan waarom kinderen langer dan noodzakelijk in tehuizen blijven. Allereerst worden bij opname in het tehuis niet altijd afspraken gemaakt over de duur van het verblijf – vooral bij tijdelijke zorg. Ook kunnen de kansen voor een kind om geadopteerd te worden verminderd worden door slechte verzorging in het tehuis. Tenslotte kan het leggen van de nadruk op subsidiariteit en lange tijd blijven zoeken naar adoptiegezinnen in eigen land interlandelijke adoptie vertragen, waardoor kinderen langer in het tehuis moeten blijven en soms zelfs te oud worden voor adoptie en pleegzorg.	The majority of children living within institutional care have a history of neglect. Past studies have identified developmental challenges with children in institutional care, for which reasons, orphanages must be transitional. However, placement of some children living in the orphan homes remains difficult . Through an in-depth interview with orphanage managers, social workers, prospective and successful adopters, and foster mothers, the study situates the diverse encumbrances to child placement in observed irregularities within three stages (entry, within the home, and at the exit point) of children's contact with the orphan homes . The study found that unresolved regulation on the duration for custody of children in orphan homes impedes the placement of children who are merely kept for care and protection. Lack of response to the basic care needs of children within orphan homes poorly influence their chances for adoption, and sometimes disrupt placement processes. Also the legal preference for domestic adoption discourages and

	doi:10.1177/2 15824402210 79914		sabotages efforts toward inter-country placement of children who are not locally desired. These result into prolonged stay of children in orphan homes, and as such, children outgrow either adoption or fosterage. Child protection policy direction must, therefore, be value-laden, and informed by the unique system/society realities. This study, specifically, makes a case for more political interest in children living in orphan homes.
Verlies en rouw	Leitch, J. (2022). 'Learning to Hold a Paradox': A Narrative Review of How Ambiguous Loss and Disenfranchised Grief Affects Children in Care. <i>Practice</i> , 1-15. doi:10.1080/09503153.2022.2051468	Hoewel scheiding en verlies onvermijdelijk zijn voor uithuisgeplaatste kinderen, is er nauwelijks onderzoek gedaan naar de mogelijkheid dat dit een bron is van trauma en dat de gebeurtenissen een rouw-reactie rechtvaardigen. Uit deze literatuurstudie blijkt dat scheiding en verlies kunnen leiden tot twee soorten dubbelzinnig verlies: verlies van relaties en psychosociale verliezen. 'Probleemgedragingen' kunnen uitingen zijn van dit dubbelzinnig verlies en de rouw die er eigenlijk niet mag zijn. Wanneer een kind ook nog meerdere overplaatsingen meemaakt, dan telt alles bij elkaar op en kan het negatieve lange termijn gevolgen hebben. Kinderen in tehuizen kunnen met hun rouw worden geholpen wanneer erkend wordt dat de verliezen misschien niet zomaar kunnen worden opgelost, hen geleerd wordt ermee om te gaan, hun identiteitsvorming te helpen door hen de mogelijkheid te geven andere blijvende relaties aan te gaan en door betekenis te geven aan hun situatie.	Separation and loss characterise a child's experience in care , yet losses in the care-experienced population have rarely been studied as a possible source of trauma or as events that may justify a grief response. A literature search of five databases yielded 592 publications. 41 full text articles were reviewed, 16 publications were included. Thematic analysis revealed: children in care are affected by two broad type of ambiguous loss, relationship losses and psychosocial losses; behaviours labelled as 'problem' behaviours may in fact be indicators of the manifestations of ambiguous loss and disenfranchised grief; manifold ambiguous losses associated with multiple placement moves has a cumulative effect that can generate long-term negative consequences; the effects of ambiguous loss can be offset by supporting children in care to understand that their losses may not be resolvable, to build tolerance to this ambiguity, to rebuild their identity through forging permanent connections, and to make meaning of their situations. Social workers have a key role in supporting those in care to understand, process and cope with their ambiguous losses but diminishing the burden of loss must also be a systemic focus if meaningful change is to be realised for this community of vulnerable young people.
Misstanden	Fronek, P., Rotabi-	Wanneer bij interlandelijke adoptie fraude heeft plaatsgevonden, wordt de	Intercountry adoption (ICA) is a contested practice represented by competing discourses of humanitarianism, exploitation,

	Casares, K. S., & Common, R. (2021). Intercountry adoption swimming against the tide: Restitution in Samoa. <i>Childhood-a Global Journal of Child Research</i> , 28(4), 525-539. doi:10.1177/09075682211063691	mogelijkheid van terugkeer van het geadopteerde kind naar de geboortefamilie zelden als optie voorgelegd. Bij misstanden bij afstand en adoptie wordt over het algemeen veel aandacht besteed aan onrechtmatigheden, processen en wie schuldig is, maar er is weinig compensatie voor de directe slachtoffers: de geadopteerde, de geboorteouders en de adoptieouders. In dit voorbeeld op Samoa laat zien hoe men omging met de enorm moeilijke besluitvorming rond het zo goed mogelijk dienen van hun belangen. In dit geval moesten de daders een trustfonds opzetten waarbij de oorspronkelijke familie en de adoptie familie samen de beste keuze voor het kind konden maken. Dit werd begeleid door een maatschappelijk werker. Het trustfonds werd gebruikt om gezamenlijk het beste besluit voor het kind te bepalen en om onderling contact te kunnen onderhouden. Uiteindelijk werd bij 1 van de 80 kinderen besloten tot terugkeer van het kind terug naar de oorspronkelijke familie.	poverty and wealth. Multiple factors have contributed to decreasing numbers of adoption globally including documented incidents of fraud which have accumulated over the last two decades. There is little recompense for families subjected to the fraudulent removal of their children, the children, and adoptive parents who are also defrauded. This article reports on the troubled progression of fraudulent ICA, presents a case of fraud and novel restitution in Samoa and concludes that restitution pathways should also facilitate contact and reunification of children with their families.
Dna testen op Familie ziektes	Edgar, J., Bao, A., Maga, T., Schwartz, M., Yates, C., & Spencer, S. (2022). Adopted individuals' interest in	Geadopteerden hebben geen kennis over genetische ziektes die in hun familie voorkomen. Ze kunnen dit te weten komen via genetisch testen. In dit onderzoek bleek dat geadopteerden meer dan niet-geadopteerden geïnteresseerd waren in genetisch testen. Hun interesse kwam met name voort uit nieuwsgierigheid en ook wilde men voor hun kinderen en kleinkinderen genetische	Purpose Adoptees are a population that could benefit from genetic testing to fill gaps in family health history (FHH). Elective (=facultatief) genomic testing (EGT) provides adoptees with clinical genetic testing options to learn about genetic health risks in the absence of FHH. We assessed adoptees' interests in, motivations for and perceived utility of EGT. Methods Adult adoptees and non-adoptees completed an anonymous, online survey regarding their interest and motivations for EGT, perceived utility of potential results and willingness to pay for

	elective genomic testing. <i>Journal of Medical Genetics</i> , 59(2), 197-203. doi:10.1136/jmedgenet-2020-107503	risico's weten. Bij geadopteerden waren de hoger opgeleiden meer bereid om voor het testen te betalen, inkomen maakte niet uit – bij niet-geadopteerden was dat precies andersom. Verder bleken de gedeelde ervaringen van de geadopteerden – hun gelijke sociale identiteit - bij te dragen aan een groter interesse voor genetisch testen.	EGT. A validated measure of social identity was included to measure the effects of social identity on testing interest. Results There were 112 adoptees and 229 non-adoptees included in the study. Adoptees reported greater interest in EGT (OR 5.0, 95% CI 2.2 to 11.3) than non-adoptees. They were motivated by curiosity and a desire to learn information about risks to children and grandchildren more than non-adoptees. Adoptees with higher education and non-adoptees with higher incomes were significantly more likely to spend more on EGT. Adoptees with higher incomes and non-adoptees with higher education were not significantly more likely to spend more. Social identity was a significant mediator between adoption and testing motivation. Conclusion Understanding adoptees' unique motivations and interests in EGT will allow healthcare providers to better address the informational needs and desires of this population. Social identity provides a foundation for recognising adoptees' universal experiences that influence motivations for genetic testing.
Risico op psycho-ses	Hjern, A., Palacios, J., & Vinnerljung, B. Early childhood adversity and non-affective psychosis: a study of refugees and international adoptees in Sweden. <i>Psychological Medicine</i> , 10.	Deze grote Scandinavische studie over alle Zweden geboren tussen 1972 en 1990 toonde aan dat de (21.615) Zweedse interlandelijk geadopteerden een 2,3 keer zo hoog risico op opnames voor psychotische ervaringen hadden dan andere Zweedse inwoners. Dit hing sterk af van hun leeftijd bij hun adoptie: als ze in het eerste levensjaar waren geadopteerd was het risico 1,7 keer zo hoog; als ze tussen de 5 en 14 jaar waren geadopteerd was het 4,6 keer zo hoog. Er werd geen verschil gevonden tussen vrouwen en mannen. Omdat het effect van de leeftijd bij adoptie zo groot was, is er waarschijnlijk een verband tussen ontberingen in de vroege kindertijd en	Background Previous Scandinavian studies have shown increased levels of psychiatric morbidity in young refugees and international adoptees with an origin outside Europe. This study investigated their risk of non-affective psychotic disorders (NAPD) and whether this risk is influenced by early childhood adversity, operationalised as age at adoption/residency, and/or gender. Methods Register study in Swedish national cohorts born 1972-1990 including 21 615 non-European international adoptees, 42 732 non-European refugees that settled in Sweden at age 0-14 years and 1 610 233 Swedish born . The study population was followed from age 18 to year 2016 for hospitalisations with a discharge diagnosis of NAPD. Hazard ratios (HRs) were calculated in gender stratified Cox regression models, adjusted for household income at age 17. Results The adjusted risks of NAPD were 2.33 [95% confidence interval (CI)

	doi:10.1017/s 00332917210 0355x	het risico op psychotische ervaringen.	2.07-2.63] for the international adoptees and 1.92 (1.76-2.09) for the former child refugees, relative to the Swedish-born population. For the international adoptees there was a stepwise gradient for NAPD by age of adoption from adjusted HR 1.66 (1.29-2.03) when adopted during the first year of life to adjusted HR 4.56 (3.22-6.46) when adopted at ages 5-14 years, with a similar risk pattern in women and men. Age at residency did not influence the risk of NAPD in the refugees, but their male to female risk ratio was higher than in Swedish-born and the adoptees. Conclusion The risk pattern in the international adoptees gives support to a link between early childhood adversity and NAPD. Male gender increased the risk of NAPD more among the refugees.
Discriminatie	Wing, H. M., & Park-Taylor, J. From Model Minority to Racial Threat: Chinese Transracial Adoptees' Experience Navigating the COVID-19 Pandemic. <i>Asian American Journal of Psychology</i> , 15. doi:10.1037/ap0000283	Covid ontstond in China en verspreidde zich van daaruit over de wereld. Dit had effect op Chinese geadopteerden. Dit kwalitatieve onderzoek onder 20 Chinese geadopteerde Amerikanen toonde aan dat Covid hen in andere positie plaatste, waarbij zij veroordeeld werden en zelfs bedreigd. Van model-minderheid werden zij opeens gezien als een bedreiging. Hun identiteit werd in twijfel getrokken en ze hoorden er niet meer bij. Zo leidde Covid tot racisme. Gevolgen hiervan waren dat de solidariteit van uit China geadopteerden met de Aziatische gemeenschap werd versterkt, maar dat ze minder te maken wilden hebben met hun Chinese identiteit. Ze waren meer bezig met hun adoptie, hun geboorteouders en de beperkende Chinese politiek. De discriminatie als gevolg van Covid leidde tot een toegenomen gevoel van een eeuwige vreemdeling in de VS te zijn.	This qualitative study explores Chinese transracial adoptees' experiences navigating the current coronavirus (COVID-19) pandemic, focusing on identity negotiation, sense of belonging, and encounters with COVID-19-related racism at the familial, community, and societal level . Participants (N = 20) were Chinese transracial adoptees , born in China and raised in White adoptive families in the United States , between the ages of 19 and 28 (M = 23.1), who were between 6 and 16 months (M = 9.5) when they were adopted. Data collected through in-depth, semistructured individual interviews , conducted via Zoom, were coded using phenomenological analysis. Findings suggest a superordinate theme in which COVID-19 presents a multipronged threat to Chinese transracial adoptees . Not only are they unjustly feared and judged by others, but their physical safety and psychological well-being are in jeopardy . This overarching theme was characterized by three core themes : (a) from model minority to racial threat , (b) questioning of identity and sense of belonging , and (c) COVID-19 pandemic as evoking thoughts of adoption . Subsequently, the following eight subthemes emerged: (a) Asian Americans perceived as a racial

			<p>threat, (b) ongoing denial of anti-Asian racism, (c) coping with COVID-19-related racism, (d) solidarity with the Asian community yet deidentification with Chinese identity, (e) increased sense of being a perpetual foreigner in the U.S., (f) feeling of in-betweenness amplified by sociopolitical tension, (g) increased thoughts of birth parents, and (h) feelings about past and present restrictive government policies in China. Study limitations and future clinical and research directions are discussed. What is the public significance of this article? The present study offers insight into Chinese transracial adoptees' experience negotiating their racial identity and sense of belonging within their White families and in the United States amid the COVID-19 pandemic. Findings have the potential to give voice to Chinese transracial adoptees and their unique marginalization experiences, and increase acceptance of Chinese transracial adoptees within Asian American spaces and the U.S. at large.</p>
Trauma	<p>Brodzinsky, D., Gunnar, M., & Palacios, J. (2022). Adoption and trauma: Risks, recovery, and the lived experience of adoption. <i>Child Abuse & Neglect</i>, 130, 105309- 105309. doi:10.1016/j.</p>	<p>Het grotere risico op ontwikkelings- en geestelijke gezondheidsproblemen bij geadopteerden wordt gerelateerd aan de ongunstige omstandigheden en trauma's die vóór de adoptie plaatsvonden. In dit artikel werd gekeken of de adoptie zelf ook een psychologisch trauma is, waardoor men kwetsbaarder is voor emotionele problemen. De auteurs geven aan dat daar geen duidelijk bewijs voor is. Wel voor trauma's als gevolg van de ontberingen voorafgaand aan de adoptie. Deze ontberingen kunnen een risico vormen voor de ontwikkeling van het kind op allerlei terreinen (zoals gedrag, hechting, taal, IQ en groei). Echter, het menselijk brein en het gedrag zijn zo kneedbaar dat plaatsing in een</p>	<p>BACKGROUND Although a very heterogeneous group, adopted persons may present developmental and mental health problems of varying severity. Pre-placement adversity and trauma have often been linked to these problems. It has been also suggested that adoption itself is a psychological trauma, predisposing the individual to emotional difficulties. OBJECTIVES This article examines the links between early adversity, trauma, and adoption. We begin by defining trauma and then describe the way in which pre-placement adversity can undermine neurobehavioral and interpersonal functioning, increasing the risk for long-term psychological difficulties. Next, we examine children's recovery when placed in a stable adoptive home. Finally, we explore adoption as a lived experience, highlighting contextual and developmental factors that facilitate the person's positive or negative attributions about being adopted, leading to varying patterns of emotional adjustment. CONCLUSIONS</p>

	chiabu.2021.1 05309	verzorgend adoptiegezin vaak tot herstel leidt, hoewel er per kind aanzienlijke verschillen kunnen zijn in hoeveel en waar herstel optreedt. Hoewel er geen bewijs is dat vroege adoptie een trauma is voor het individu, kunnen zowel de langdurige effecten van ontberingen als negatieve ervaringen in het latere leven met bijvoorbeeld anders-zijn, discriminatie en onbegrip zelfwaardering, identiteit, relaties en gevoel van welzijn van de persoon ondermijnen, en daarmee traumatisch aanvoelen. Dit moet serieus genomen worden in voorbereiding en nazorg.	Although pre-placement adversity increases adopted individuals' risk for maladjustment, the human brain and behavior are malleable, and placement in a nurturing adoptive home often facilitates recovery from early adversity, with significant heterogeneity in the extent of recovery within and across domains of functioning. While there is no evidence that early adoption is a trauma for the individual, ongoing negative life circumstances, attachment difficulties, and developmentally-mediated attributions about adoption can undermine the person's self-esteem, identity, relationships, and sense of well-being. Conclusions and suggestions for future research are offered.
Partners van geadop-teerden	Despax, J., Bouteyre, E., & Azabant-Bonavita, C. (2022). Adoptees' Partners' Conjugal and Coparental Experiences and Their Attitudes Towards Adoption. <i>Marriage and Family Review</i> , 58(6), 560-586. doi:10.1080/01494929.2022	Een extra kwetsbaarheid van geadopteerde volwassenen voor geestelijke gezondheids- en hechtingsproblematiek zou hun romantische relaties kunnen beïnvloeden. In dit onderzoek werd gekeken naar partners van geadopteerden – hun gehechtheid, het als stel kunnen omgaan met stress en het gezamenlijk ouderschap. Men bevroeg 10 partners. De ervaringen liepen sterk uiteen. Een deel van de deelnemers verschildde niet ten opzichte van partners van niet-geadopteerden. De helft van de partners zag de adoptie niet als een risicofactor, maar voor enkele stellen vormde het geadopteerd zijn een bron van conflict, vooral rond eventuele zoektochten naar de herkomst van de geadopteerde.	Adopted adults are presented in the literature as being particularly vulnerable from a mental health and attachment perspective . This could affect their experience of romantic relationships . To our knowledge, however, no data directly concerning adoptees' partners are currently available. We then explored their conjugal and coparenting experiences and attitude toward their partner's adoption through semistructured interviews with 10 partners of adoptees, and submitted their responses to thematic analysis software. We then assessed their attachment, dyadic coping and coparenting using standardized scales. Results revealed highly contrasting experiences . Although the participants showed normal scores for all scales and although half of the sample did not consider their partner's adoption as risk factor , for a few participants adoption was a source of marital conflict, particularly around the issues related to the search for origins . Future research should examine dyadic issues such as the search for origins and choice of partner.

	.2056933		
--	----------	--	--